

Burundi laat ons nooit meer los!

September 01/09/'14: "Mama, we hebben een nieuw kindje in het centrum, een Burundeesje", aldus onze dochter Kaat, logopediste in een revalidatiecentrum. " Een zeer gesloten kind met een blik die dwars door je heen gaat".

Wat een toeval: Stef en ik zijn net terug uit Burundi. Beroepshalve kon Stef zorgen voor het plaatsen van echotoestellen in twee gezondheidscentra.

Hij maakte al eerder kennis met Burundi in 2008. Deze keer kreeg ook ik de unieke kans om Marc en Jeannette te vergezellen op hun (43ste)reis naar Burundi. Wat een opportuniteit!

Augustus 13- 20/'14: Een Burundireis om nooit te vergeten!

Met onze kinderen, familie en vrienden foto's bekijken, veel vertellen ... meewarige blikken... af en toe een vraag... Hoe kan ik hen in hemelsnaam laten delen in onze belevenissen?

(Jeannette vraagt me een verslagje te maken voor de blog).

Oktober '14 : Opnieuw de foto's van Burundi bekijken. Juist, Jeannette vroeg me een verslagje te maken voor de blog. Ik stel het blijkbaar altijd uit... heb ik de reiservaringen nog niet verteerd? Burundi kruipt in de kleren.

November '14: Ik kijk opnieuw naar de foto's van Burundi. Prachtig zijn ze! Tijd voor een fotoboek! Ik moet een selectie maken: al die foto's...

Beelden van onze bezoeken aan de projecten in de weeshuizen, gezondheidscentra, scholen, de mutualiteiten, de mensen in de heuvels, ...

Beelden van gezichten, blije gezichten, lachende gezichten maar ook zeer droeve gezichten van kinderen met wazige blikken, blikken op oneindig, ogen die door je heen kijken, ik voel ze nog...

Beelden van dans en muziek als we ergens toekwamen, een verwelkoming van jewelste, vreugde om die druppel op een hete plaat, die druppel die zoveel teweegbrengt bij de armsten op deze wereldbol, die druppel die toch wel een verschil maakt...

Beelden vol kleur van de markten, de gewaden, de zanderige wegen...

Beelden vol emotie, vreugde om een geboorte waar we getuige van konden zijn, vreugde bij het krijgen van maniok en een nieuwe broek van Bob De Bouwer, verbazing van een zwangere vrouw bij het zien van de echo van haar ongeboren kind... verbazing om zoveel mensen samen... maar ook verdriet bij het zien van zoveel armoede, honger, situaties die je in deze eeuw niet meer voor mogelijk houdt.

Beelden van Marc en Jeannette na zoveel jaren nog altijd vol emotie, zij zijn het die zorgen voor 'die druppel', die van in 1992 al zoveel ondernomen hebben voor de armsten in Burundi, die zoveel betekenen voor de mensen in Burundi en door hen op handen gedragen worden, zij zijn het die hun leven wijden aan Burundi...

Marc en Jeannette die samen met Burundi een speciaal plekje kregen in ons hart! Bedankt!

De plek

*Je moet niet alleen, om de plek te bereiken,
thuis opstappen, maar ook uit manieren van kijken.*

*Er is niets te zien, en dat moet je zien,
om alles bij het zeer oude te laten.*

*Er is hier. Er is tijd
om overmorgen iets te hebben achtergelaten.*

Daar moet je vandaag voor zorgen.

Voor sterfelijkheid.

(Herman De Coninck)

Greet De Waele